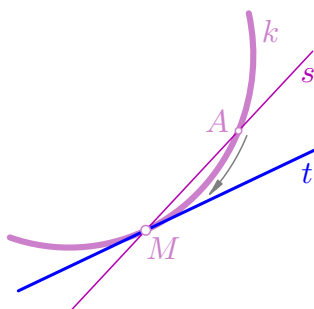

Obecně o křivkách

Výklad

- **křivka** – čára, má pouze jeden rozměr, *délku*
- **rozdělení**
 - podle způsobu vzniku
 - * *analytické* – lze je (relativně) snadno matematicky popsat
 - * *empirické* – není znám jejich výtvarný zákon
 - podle polohy
 - * *rovinné*
 - * *prostorové*
- **tečna** křivky v jejím bodě

k ... prostorová křivka

A, M ... dva různé body křivky k

$s = AM$... sečna křivky k

t ... tečna v bodě M jako **limitní poloha sečny** s pro $A \xrightarrow{k} M$ (bod A jdoucí po křivce k k bodu M); $t = \lim_{A \xrightarrow{k} M} s$

regulární bod křivky – existuje v něm *právě jedna tečna*

– jinak tzv. **singulární bod**

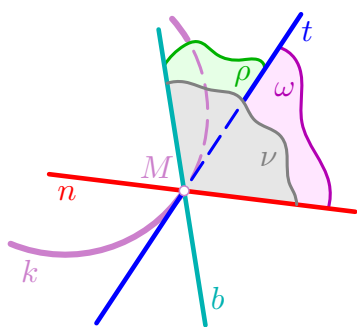
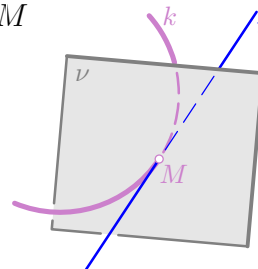
př.

žádná tečna dvě různé tečny

- **tečná rovina** v bodě M křivky k
 - každá rovina, která obsahuje tečnu t sestrojenou v daném bodě M
 - všechny tvoří svazek tečných rovin

- **oskulační rovina** ω v bodě M křivky k
 - tečná rovina, která se v bodě M k dané křivce *nejvíce přibližuje* (osculatio = lat. *lžbání*)
 - *limitní poloha tečné roviny* $\tau = At$ pro $A \rightarrow M$
- **normálová rovina** ν v bodě M křivky k
 - rovina jdoucí bodem M kolmo k tečně t , tj. $\nu \perp t$
- **hlavní normála** n v bodě M křivky k
 - průsečnice oskulační a normálové roviny v bodě M , tj. $n = \omega \cap \nu$
 - leží na ní střed tzv. **oskulační kružnice**, která leží v rovině ω a v blízkém okolí bodu M nahrazuje průběh křivky k
- **binormála** b v bodě M křivky k
 - kolmice k oskulační rovině ω jdoucí daným bodem M , tj. $b \perp \omega$
- **rektifikační rovina** ρ v bodě M křivky k
 - určena tečnou t a binormálou b
 - lze do ní dobře ‘narovnat’ blízké okolí bodu M křivky k
- **průvodní** (také **doprovodný** nebo **Frenet-Serretův**) **trojhran** křivky k v jejím bodě M

$t \dots$ tečna	}	po dvou navájem kolmé
$n \dots$ hlavní normála		
$b \dots$ binormála		
$\omega = tn \dots$ oskulační rovina		
$\nu = nb \dots$ normálová rovina		
$\rho = bt \dots$ rektifikační rovina		